

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Els Fossos fan cent anys | El col·legi La Salle, conegut popularment com Els Fossos, fa cent anys que imparteix classes a Figueres. L'efemèride s'ha celebrat amb una sèrie d'actes entre els quals destaquen l'homenatge retut a mossèn Pere Font, rector de Pontós i molt relacionat amb l'escola dels Germans de la Doctrina Cristiana, i la conferència magistral pronunciada per Eduard Puig Vayreda, endèleg, escriptor, exalcalde de la vila i antic alumne del centre.

Anglada, deu anys de la mort | La poetessa, novel·lista, assagista i traductora Maria Àngels Anglada, nascuda a Vic i establerta a l'Empordà, fa deu anys que va morir. A Figueres s'han celebrat una sèrie d'actes commemoratius en col·laboració amb la Càtedra M. Àngels Anglada, dirigida per Mariàngela Vilallonga, i la Institució de les Lletres Catalanes. Els més populars han estat l'exposició virtual «Quadern d'Anglada», presentada a la biblioteca Fages de Climent, i l'exposició física «Maria Àngels Anglada, vida i obra» -fotografies, manuscrits, objectes...-, que s'ha pogut veure al Museu de l'Empordà el mes de novembre.

Política domèstica | Consol Cantenys (PSC), durant mitja legislatura presidenta del Consell Comarcal de l'Alt Empordà i regidora a l'oposició de l'Ajuntament de Vilafant, ha promogut una moció de censura contra l'actual equip de govern

(CiU i VIU), afeblit per la deserció d'una regidora trànsfuga (VIU) i aprofitada per Cantenys juntament amb una altra regidora acabada d'expulsar del PP. Això legalment es pot fer, però és antiestètic perquè no és ètic; recorda les jugades que sovint s'han fet a la costa valenciana. L'alcalde Santi Vila (CiU) ha declarat que el conseller Joaquim Nadal «és un enemic de Figueres» en relació amb la gestió del pas del TGV per l'Empordà. Joan Armangué (PSC), exalcalde de Figueres, ha etzibat en una conferència al Casino Menestral que «la societat civil i la burgesia figuerenques no tenen ambició ni visió de futur». Sun Village de Palau-saverdera: els diaris porten la foto d'una reunió de propietaris, etc., amb l'alcalde Deusedas escarxofat a primera fila; s'han trobat per «evitar l'enderroc»: acabarà triomfant (un cop més) el fet consumat contra la legalitat? Divisió d'opinions entre els comerciants figuerencs pel fet que Comerç Figueres Associació, presidida per Jordi Rotllan, ha convidat el príncep espanyol al sopar de celebració del desè aniversari.

A can Coll no paren | El director de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, Carles Coll, ja té biografia: *Carles Coll. La música que mou fronteres*, de Josep Valls, publicada per CCG Edicions i la Fundació Valvi; va ser presentada a Figueres el 17 de desembre. Mireia Coll, filla del músic, autora de les fotografies, i Àngel Burgas, responsable del text, acaben de publicar *Figueres insòlita*, llibre presentat a Figueres pocs dies abans i que inclou un CD amb composicions de músics figuerencs interpretades al piano pel mateix Coll. A mig desembre, al teatre El Jardí, TV3, a proposta de Coll, va enregistrar el concert d'any nou interpretat per l'Orquestra Simfònica de Co-

bla i Corda de Catalunya que va emetre la cadena catalana l'1 de gener cap a mig matí, com a alternativa al concert ofert per TVE. Tot això durant l'any que l'OCE celebra el seu vintè aniversari.

EL BAIX EMPORDÀ

gerard prohías

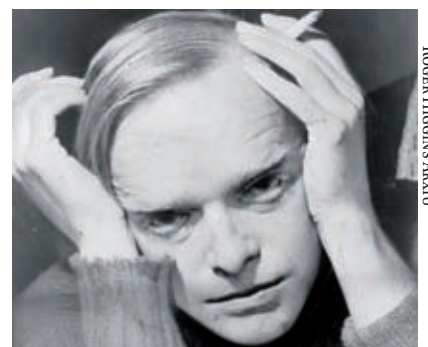
Capote i Palamós | A cala Canyers, entre Castell i cala Estreta, just allà on les Formigues tracen la línia més recta fins a terra, enmig de l'olor de pinassa i llentiscle i l'escuma salada que es gronxa perpètua damunt les roques i inunda els còdols, davant una mar de julivies i neroles, i no gens lluny de la barraca que Dalí va idear a la finca de Josep M. Sert, hi ha una casa magnífica ideada pel rus de Cap-roig, Nicholas Woevodski. Allà hi va viure Truman Capote, l'escriptor que va desdibuixar les fronteres dels gèneres i va elevar l'estil als altars de la Mare de Déu dels Impossibles -això per als altres; per a ell, tot s'evidenciava més senzill-. La relació entre Palamós i Truman Capote, Màrius Carol la narra amb l'elegància que li és pròpia (algú em diu que parlar de Carol i l'elegància ha esdevingut un tòpic sense saber gaire bé per què, però vaja, li queda bé) a *L'home dels pijames de seda*, amb què ha guanyat el Prudenci Bertrana. Per a tots els qui perpetrem frases amb més o menys gràcia (anava a dir *enginy*, però tan sols amb *enginy* no es fan bones frases, sinó a penes frases enginyoses), la lliçó de Capote és epifànica i confirma allò

MARIONA GELI

MIREIA COLL

ROGER HIGGINS ARXÚ

que ja intuïem: l'escriptura és l'estil. I en l'estil, és clar, hi caben tant l'ètica com l'estètica. Evident, com la bellesa d'aquest indret palamosí, boscos i civilitzat. Beure un Martini sec davant aquesta mar assolellada bé podria ser un transsumpte bàsic per al paradís personal de cadascú.

Lluís Llach i Sílvia Pérez | La palafrugellenca Sílvia Pérez, que a poc a poc es va consolidant com una de les millors veus del país, ha guanyat la segona edició del premi de poemes musicats Miquel Martí i Pol, convocat pel Cellar Vall Llach. Llach i Pérez són dues veus de vellut que han sorgit de l'Empordà i que resulten lluminoses, tendres, a vegades furioses com un matí de tramuntana. A casa nostra, la suma de poesia i música ha resultat més que una simple cançó. Ha fet país, com se sol dir. La Sílvia ha musicat el poema de Maria Mercè Marçal *Covava l'ou de la mort blanca*, i el celler del de Verges li ha atorgat el premi. La veu de la cantant palafrugellenca disposa d'un ventall amplíssim de registres, però jo en voldria destacar de forma especial el del jazz; amb *We sing Bill Evans*, ella i el trio de Joan Díaz van guanyar l'any passat el premi al millor disc de jazz atorgat per la crítica especialitzada. Feu-vos un regal i escolteu-lo.

Vall-llobrega i la seva escola | A l'escola de Vall-llobrega hi ha 94 escolars que des del curs 2005-2006 esperen una escola nova. Estan en barracons. El projecte del nou edifici està redactat des de 2007 i l'Ajuntament ja fa uns anys que ha cedit entorn de 4.000 metres quadrats per a la seva construcció. L'escola és una de les prioritats polítiques i cíviques del poble. Una població sense escola és a penes una

urbanització, un lloc on anar a dormir. Aquest passat desembre, els alumnes i els seus pares han lluitat amb una arma tan plena de futur com una nadala. Han tornat als dies en els quals la cançó protesta airejava l'aire embassat de la caverna. El text de la nadala, en la veu dolça dels nens, era tan directe com el bram dels Sex Pistols (amb la música del *Fum, fum, fum*): «Volem una escola. Ja! Ja! Ja! Són cinc anys posant pedaços i ja n'estem fins als nasos! Prou! Prou! Prou!».

LA GARROTXA

joan sala

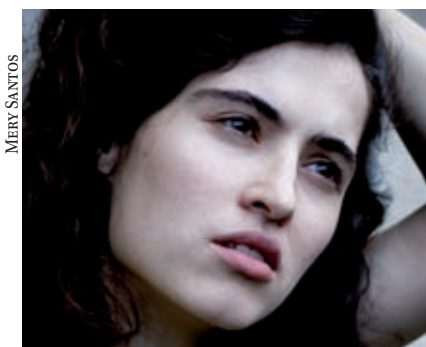
Obres | Bona part de la comarca està en obres, com passa arreu del país. La més emblemàtica, i llargament reivindicada, és la del nou Hospital d'Olot i Comarcal de la Garrotxa, la primera pedra del qual es va posar el mes de novembre passat. Quan estigui acabat, substituirà l'Hospital de Sant Jaume, un interessant edifici situat al cor de la ciutat, amb una façana renaixentista que dona al carrer de Sant Rafael i que data del segle XVI. La previsió actual és que el nou centre hospitalari entri en funcionament l'any 2012, però aquestes previsions no sempre s'acaben complint. Les obres en els espais públics, per molt necessàries que siguin, sempre representen un destorb important, i en tenim un exemple en el popular Firalet, on hi ha l'edifici de l'ajuntament d'Olot, passeig que des de final de 2006 està en obres, amb tots els inconvenients que comporta tant per als veïns com per al públic en

general, en ser un indret cèntric i molt transitat. Almenys aquest problema no hi serà, a l'hospital en construcció, ja que s'edifica en un espai tot just ara urbanitzat, a la zona del Pla de Dalt.

En canvi, pel que fa a la variant d'Olot, no es començarà a construir, en el millor dels casos, fins a l'any vinent, i la de les Preses encara no se sap, tot i que per aquestes carreteres hi ha de circular tot el trànsit del túnel de Bracons, que ara genera retencions i molèsties. Tot un model de bona planificació dels que ens governen.

Un patronat amb solera i eficiència

| El Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca ha superat el llistó dels 75 anys, i ja en fa uns quants que torna a ser un centre viu i dinàmic, amb un conjunt d'actes que interessin un bon nombre d'historiadors i estudiants, com els cicles de xerrades que s'organitzen cada curs. El tema de les d'enquany és la recuperació de la memòria, ara que es compleixen els setanta anys de la fi de la Guerra Civil. A final de 2009 va aparèixer el vintè volum dels *Annals del Patronat*, una magnífica obra –el qualificatiu no és cap exageració– de quasi cinc-centes planes amb interessants aportacions i un bon disseny gràfic, on, a més d'estudis erudits, hi ha treballs de recerca d'estudiants de batxillerat que han estat guardonats amb el premi Salvador Reixach, patrocinat per l'entitat. S'ha de felicitar Jordi Pujiula, president del Patronat, i Jesús Gutiérrez, coordinador de la impressió i l'ànima de les edicions, per la feina ben feta, i per aconseguir que les publicacions surtin puntualment cada any, la qual cosa, com se'n recorda en el pròleg, és una de les raons de ser dels centres d'estudis locals.

MERY SANTOS

RAMON ROURA

